

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1928-1929	N° 166		Zittingsjaar 1928-1929
	SÉANCE du 20 Mars 1929	VERGADERING van 20 Maart 1929	

PROJET DE LOI

tendant à modifier, en ce qui concerne les ouvriers mineurs, l'article 4 de la loi du 20 juillet 1927 accordant un complément de pension à certains bénéficiaires d'une pension de vieillesse.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESSIEURS,

En vertu de la loi du 20 juillet 1927, les ouvriers mineurs, comme les autres ouvriers, bénéficient d'un complément de pension lorsque leurs ressources ne dépassent pas un certain taux prévu par la loi. Il en est de même de leurs veuves.

Pour évaluer les ressources, on tient compte, pour les mariés et les veuves, des avantages qu'ils reçoivent à charge du Fonds National de Retraite des Ouvriers Mineurs. Parmi ces avantages se trouve une indemnité supplémentaire de vie chère par tranche de 25 points de l'index.

Au moment du vote de la loi, l'index était à 790. Les indemnités de vie chère payées depuis lors ont eu pour effet de diminuer le complément de pension pour certains bénéficiaires et même de le supprimer pour d'autres. Il est certain que le législateur de 1927 n'a pas voulu cela : cette situation injuste disparaîtra en modifiant l'article 4 de manière à immuniser les indemnités supplémentaires de vie chère correspondant à tout ce qui dépasse l'index 790.

Mais il y a plus. Il serait équitable d'immuniser la part de la pension des mineurs incombant au Fonds National. Cette part constitue, en effet, exclusivement le fruit de l'effort fait par les patrons et les ouvriers de l'industrie minière. Les ouvriers des autres industries ne peuvent donc pas prendre ombrage de cette immunisation.

Si cette immunisation des parts de pensions incombant au Fonds National était réalisée, la grande majorité des bénéficiaires actuels toucherait 720 francs de complément et il en résulterait pour l'État une charge supplémentaire annuelle de 6 millions de francs, environ.

Comme, d'autre part, presque aucun ouvrier mineur ne touche actuellement plus de 600 francs, il serait donné une satisfaction suffisante en réduisant

WETSONTWERP

tot wijziging, wat betreft de mijnwerkers, van artikel 4 der wet van 20 Juli 1927, waarbij een aanvullend pensioen wordt verleend aan sommige ouderspensionen-gerechtigden.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MIJNE HEEREN,

Op grond der wet van 20 Juli, krijgen de mijnwerkers, evenals de overige arbeiders, een aanvullend pensioen wanneer hun inkomsten een bepaald, door de wet voorzien, bedrag niet overschrijden. Hetzelfde geldt voor de mijnwerkersweduwen.

Bij de raming der inkomsten wordt, voor de gehuwden en weduwen, rekening gehouden met de voordeelen, die ze ontvangen van het Nationaal Pensioenfonds voor de Mijnwerkers. Onder die voordeelen valt ook een aanvullende tegemoetkoming wegens levensduurte per schijf van 25 punten van den index.

Toen de wet werd goedgestemd, bedroeg de index 790. De sindsdien wegens levensduurte uitgekeerde tegemoetkomingen hadden voor sommige pensioengerechtigden vermindering, voor anderen opheffing van het aanvullend pensioen ten gevolge. Het is klaarblijkelijk dat de wetgever van 1927 zulks niet heeft beoogd : deze onrechtvaardige toestand zou verdwijnen indien artikel 4 in dier voege werd gewijzigd, dat de wegens levensduurte verleende aanvullende tegemoetkoming, boven het indexpeil 790, niet meer wordt meegerekend bij het vaststellen van het inkomstenbedrag.

Maar er is nog meer. Het ware billijk ook dat gedeelte van het mijnwerkerspensioen buiten aanmerking te laten, dat door het Nationaal pensioenfonds wordt uitgekeerd. Dat gedeelte is inderdaad uitsluitend de vrucht van de pogingen, gedaan door werkgevers en werklieden van het mijnbedrijf. De werklieden van andere bedrijven kunnen zulke immunisatie dus ook niet kwalijk opnemen.

Moesten de pensioengedeelten, die door het Nationaal Pensioenfonds worden uitgekeerd immuun blijven, dan zou de groote meerderheid der huidige pensioengerechtigden een aanvullend pensioen van 720 frank trekken, waarvan het gevolg zou zijn dat het Rijk jaarlijks ongeveer 6 miljoen frank meer aan pensioenen zou moeten uitkeeren.

Maar, aangezien bijna niemand onder de mijnwerkers meer dan 600 frank ontvangt, zou er naar behoren bevrediging worden verschaft door het

à 600 francs le taux maximum du complément fixé actuellement à 720 francs par l'article 2 de la loi. Dans cette hypothèse, la charge supplémentaire pour l'État serait réduite à deux ou trois millions, ce dernier chiffre étant un grand maximum.

*Le Ministre de l'Industrie,
du Travail et de la Prévoyance Sociale.*
H. HEYMAN.

PROJET DE LOI

ALBERT, ROI DES BELGES,
A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale et de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale présentera en Notre Nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE.

L'article 4, alinéas 3 et 4 de la loi du 20 juillet 1927 est modifié et complété comme suit :

(Alinéa 3.) — « Lorsque le conjoint de l'ouvrier mineur pensionné est encore en vie, le montant du complément de pension est fixé d'après les règles établies aux articles 2, 3 et 5. Toutefois, le maximum de 720 francs prévu à l'article 2 pour le taux du complément de pension est réduit à 600 francs. Il n'est pas tenu compte pour fixer le montant des ressources des allocations à charge des Pouvoirs Publics, dont l'intéressé bénéficie en vertu des lois ci-dessus, ni de la part, incombant au Fonds National de Retraite des Ouvriers mineurs, de la pension de mineur dont bénéficie l'intéressé. »

(Alinéa 4.) — « Pour les veuves des ouvriers mineurs pensionnés, il est fait application des dispositions de l'article 2, sous la déduction des allocations à charge des Pouvoirs Publics et à charge du Fonds National des Ouvriers Mineurs, allocations dont elles bénéficient en vertu des lois spéciales. Toutefois, le taux maximum de 720 francs prévu à l'article 2 pour le taux du complément de pension est réduit à 600 francs. »

Donné à Bruxelles, le 19 mars 1929.

PAR LE ROI :
*Le Ministre de l'Industrie,
du Travail et de la Prévoyance Sociale.*

Le Ministre des Finances,

ALBERT

H. HEYMAN,

B^{re} HOUTART.

maximum-bedrag van het thans bij artikel 2 der wet op 720 frank, bepaald aanvullend pensioen tot 600 frank, te herleiden. In die onderstelling, zou de bijkomende last voor het Rijk slechts 2 of 3 miljoen frank bedragen, laatstbedoelde som kunnende als een groot maximum worden beschouwd.

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Sociale Voorzorg,*
H. HEYMAN.

WETSONTWERP

ALBERT, KONING DER BELGEN,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg en Onzen Minister van Financiën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg zal in Onzen naam, aan de Wetgevende Kamers ter overweging aanbieden het wetsontwerp waarvan de inhoud volgt :

EENIG ARTIKEL.

Artikel 4, alinéas 3 en 4 der wet van 20 Juli 1927, wordt gewijzigd en aangevuld als volgt :

(Alinéa 3.) — « Is de echtgenoot van den gepensioneerden mijnwerker nog in leven, dan wordt het bedrag van het aanvullend pensioengedeelte vastgesteld volgens het bepaalde bij de artikelen 2, 3 en 5. Nochtans, wordt het bij artikel 2 voorzien maximum-bedrag van aanvullend pensioen van 720 frank tot 600 frank teruggebracht. Voor het vaststellen van het bedrag der inkomsten, wordt geen rekening gehouden met de tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Machten, welke de betrokkene geniet krachtens bovenvermelde wetten, noch met het gedeelte van het mijnwerkerspensioen dat aan den pensioenge-rechtigde wordt uitgekeerd door het Nationaal Pensioenfonds voor de Mijnwerkers. »

(Alinéa 4.) — « Voor de weduwen van gepensioneerde mijnwerkers, worden de bepalingen van artikel 2 toegepast, mits aftrek van de tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Machten en ten laste van het Nationaal Pensioenfonds voor de Mijnwerkers, tegemoetkomingen welke zij genieten krachtens bijzondere wetten. Evenwel, wordt het bij artikel 2 voorzien maximum-bedrag van aanvullend pensioen van 720 frank, tot 600 frank teruggebracht. »

Gegeven te Brussel, den 19 Maart 1929.

VAN 'S KONINGS WEGE :
*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Sociale Voorzorg.*

De Minister van Financiën,